

У делу извештају Дика Мартија насловљеном са "Притворске јединице и нехумани третман заробљеника", говори се о постојању шест локација у Албанији - попришта стравичних злочина - које су биле под контролом високих команданата ОВК.

Током истраге, идентификовано је најмање шест притворских јединица на територији Републике Албаније, који се простиру на подручју од места Цахан, у подножју планине Паштрик, на албанској граници, до обале Драча, на којима су илегално држани затвореници којима су, после бруталних егзекуција, вађени органи.

Виши регионални команданти ОВК су, у својим зонама контроле (мисли се на Албанију, а не на Косово!) сами били закон, наводи се у Мартијевом извештају.

Недостатак примене закона био је одраз неуспеха албанске полиције и обавештајних служби да се дисциплинују мафијашке банде и казне поједине јединице ОВК које су биле стационаране у северној и централној Албанији у време сукоба.

Локације објеката у којима су држани затвореници, о којима имамо сведочења непосредних извора, потврђују доказе прикупљене новинарским истраживањима и радом истражитеља и тужилаца Еулекса, су: Цахан, Кукеш, Бицај, Бурел, Рипе, Драч и вероватно најважнија локација, за сврху нашег мандата, Фуше Крује.

Бројне су индикације које потврђују да је и после оружаних сукоба (на Косову - прим ред.) било случајева узимања органа од заробљеника у једној приватној болници близу места Фуше Крује у Алабанији, пише у уводним напоменама Мартијевог извештаја

Имали смо прилику да посетимо две локације притворских јединица у Албанији, у циљу истраге, иако у објекте нисмо улазили. Поред тога, везано за преостале четири локације тих објеката за чије постојање знамо, чули смо сведочења из прве руке особа које су лично посетиле један или више таквих објеката, како за време док их је активно користила ОВК, тако и касније.

Притворске јединице су функционисале као део добро организоване, координиране и удружене мреже противзаконитих активности, коју су контролисали и надгледали поједини старији команданти ОВК .

Заједнички именилац за све те објекте на територији Албаније јесте да су у њима затварани цивили, од стране припадника и помагача ОВК.

Без обзира на све, било је приличних разлика у преиодима коришћења и наменама за које су објекти коришћени.

Уочљиво је да је свака од притворских јединица имала свој тачно одређени "оперативни профил", што се односи на: однос према заробљеницима и радње спровођене над њима како би се операције спроводиле у различито време, карактер и састав група заробљеника који су држане тамо, начин њиховог транспорта до објеката, и судбине које их очекују по окончању заточеништва, пише у Мартијевом извештају.

Извештај Дика Мартија, настао после двогодишње истраге, означава Хашима Тачија као шефа мафијашке мреже која се доводи у везу са убијањем заточених Срба због трговине органима.

Особе блиске Тачију оптужене су да су, после рата, тајно одводиле затворенике преко албанске границе, где је, како се наводи, неколико Срба убијено због бубрега који су продавани на црном тржишту.

У извештају се сугерише да Тачијеве везе са криминалом трају више од десет година, као и да су његови најближи сарадници из тзв. Дреничке групе, касније постали доминантна фракција у Ослободилачкој војсци Косова.

Дик Марти је навео да међународне власти на Косову, у то време реч је о УНМИК-у, нису сматрале да је неопходно да детаљно испитају околности под којима су се ти злочини догодили, или су то чиниле нестручно и површно.

(РТС)